

Bilag til F. t. Normeringslov for Finansaaret 1920—21.

For *Indenrigsministeriets* Vedkommende har det ved en meget nøjegaaende Undersøgelse vist sig, at af de 14 midlertidige Sekretærer, som for Tiden findes udover det normerede Tal, vil vistnok de 4 kunne tænkes at falde bort, naar Indehaverne af Pladserne i sin Tid rykker op i ordinært Nummer — men heller ikke flere. Allerede nu har det i flere Maaneder vist sig næsten uoverkommeligt at bestride Ministeriets Forretninger med det for Haanden værende Personale, og det vil derfor være nødvendigt at antage ny midlertidig Medhjælp (3). Siden 1914 er Ministeriets Personale ogsaa steget ganske regelmæssigt. For de allersidste Aars Vedkommende stiller Forholdene sig saaledes: Paa Finansloven for 1917—18 blev der bevilget Lønning til 2 ny Fuldmægtige, 2 ny Assistentter og 1 ny Skriver; ved Finansloven for 1918—19 blev der bevilget Lønninger til 2 fg. (ny) Kontorchefer og 2 ny Fuldmægtige og ved Finansloven for 1919—20 blev der bevilget 3 ny Fuldmægtige, 5 ny Assistentter, 6 ny Skrivere og 1 Bud. I afvigte Sommer blev der oprettet et Departementchefsemede og 2 ny Kontorchefsemeder (det ene trædende i Stedet for 1 fungerende Kontorchefstilling, det andet trædende i Stedet for en Fuldmægtigstilling). Var Normeringsloven ikke kommen, maatte der paa Finanslovsforslaget være søgt normeret — hvis man skulde være blevet ved i samme Tempo som tidligere — mindst 2 Fuldmægtigstillinger og 5 Assistentstillinger (Sekretærer) eller i hvert Fald 7 Assistentstillinger, hvorefter Resten maatte søges bevilget paa Finanslovsforslaget for 1921—22.

Det forekommer derfor Mindretallet, at Kommissionen, saafremt den ikke mener at kunne gaa med til den foreslaaede Forøgelse af 12 faste Sekretærer, i hvert Fald under Hensyn til den hidtidige normale Stigning maatte kunne gaa med til at forøge de faste Sekretærers Antal med 7 for Indenrigsministeriets Vedkommende. Nogen større Udgift for Statens Vedkommende bliver der jo ikke Tale om, da den hidtidige Medhjælp jo ikke kan nedsættes, og da de paagældende lønnes som Sekretærer.

Det vil i Fremtiden blive særdeles vanskeligt at skaffe nyt Personale, naar Udsigterne til Oprykning i fast Nummer gøres saa ringe, som de vil blive efter Kommissionens Forslag. Det er lidet tænkeligt, at man paa de Gager, der kan afses, kan formaa egnede Kandidater til at indgaa paa at gøre Tjeneste i Ministeriet, naar man ikke i rigt Maal giver dem Adgang til Formiddagsstillinger, hvor de baade kan lære noget i Ministeriets og deres egen Interesse og ogsaa kan tjene noget ekstra. Men ud herover maa de ogsaa have Udsigt til, naar de fastansættes, at kunne opnaa Anciennitet og Alderstillæg regnet fra deres første Ansættelse. Denne Ret haves, jfr. Anmærkning paa Finanslovsforslaget og tidligere Finanslove vel for dem, der allerede nu er midlertidig ansatte og vel ogsaa for dem, der ansættes, saalænge Anmærkningen opretholdes, men for de derefter ansatte vil Forholdet blive anderledes.

I det Hele taget maa det ikke overses, at Indenrigsministeriet i Realiteten bestaar af 2 Ministerier med 2 Ministre, og at Normeringen derfor ogsaa maa finde Sted under Hensyn hertil. Naar 2 Ministre hver for sig ønsker ny Opgaver taget op — hvad Tiden, navnlig efter Krigen, kræver i rigt Maal — kan det hidtidige Personale umuligt slaa til.

For *Justitsministeriets* Vedkommende gør tilsvarende Betragtninger sig gældende. I dette Ministerium har man ingensinde søgt Personalet forøget, før det havde vist sig, at det Arbejde, der kan paaregnes at ville vedblive ogsaa efter de ekstraordinære Forholds Ophør, var steget i tilsvarende Grad; som en af Grundene til en saadan Stigning skal her kun nævnes Retsreformens Indførelse. En meget kritisk Gennemgang af Justitsministeriets Arbejdsforhold har vist, at der ubetinget